En anonym läsare har insänt en artikel till redaktionen med anhållan om publicering samt bifogat två dollars med skrivelsen. Redaktionen måste stå fast vid den principen att icke införa artiklar utan vetskap om skribentens namn och adress, varför vi enhälla att den ärade författaren ville sätta sig i förbindelse med redaktionen. Beträffande den insända likviden vore vi tacksamma för uppgift om den samma avser prenumerationsavgift eller ersättning för publicerandet av artikeln. I det senare fallet bedja vi få meddela att all publicering under avdelningen "Ordet Fritt" är kostnadsfri.

RED.

FRÅN OXBOW

Så här dags på året ha väl alla våra svenska farmare tröskat, tänker jag, och hoppas att ni fått några dollars över. Jaså, min bästa "50 år ung," att Ni tycker vi ha så mycket, så vi kallas storfarmare. Jag vet just ej det; som Ni väl vet, går det ju ej att få mycket över, sedan allt är betalt. Min man är en god "bas" och inser att hjälp betalar sig. Ja, om jag kunde säga något, så ingen annan hörde det, till eder skulle det kanske ljusna för eder litet. Väl, i alla fall, trö inte att jag trivs här! Nej då, den visan har jag sjungit för min man och mig själv i sex år, så jag är snart trött på den. För det första finns det inte en själ runt här som är svensk, ingen väninna av någon sort alls, jag lever ensam med de mina, och det gör mig ibland nervös. Det finns ju folk runt här, men ingen jag kan bliva riktigt bekant med. De fleste äro äldre med gamla åsikter om saker och ting, vilket kanske är rätt nog förstås. Men vi kunna ju ej sälja vad vi ha, utan jag får väl härda ut ännu en tid. Men man behöver ju någon gång någon utomstående att resonera med. Well, vi ha i år haft god skörd, så det hjälper upp en hel del saker och ting.

Är det några av eder svenskar, som vilja köpa land rundt omkring här, så är det en hel del gott land för billigt pris just nu. Det är inga stenar alls utan fin och jämn jord. Min man bräckte nytt land, bara en bit, för att se hur det tog sig ut, några mil från oss här, och han fick 17 bushel med lin på acren. Så kom över och hälsa på oss, om ni har lust, och se er omkring litet. Min man är väl känd i Oxbow, och vi bo elva mil söder om Oxbow. Ja, tack, bästa Stockholmska nr 2 för Eder hälsning! Skriv till mig, är Ni snäll. Adressen får ni hos vår tidning.

Nu har vintern gjort sitt inträde hos oss. Hoppas den blir mild, ty det är nog mången, som får frysa. Men varför få de det? Är det din skuld, fader, att dina barn och din maka få fara illa? Om dessa rader träffa någon, som är så dålig, att han med vett och vilja ej ser efter de sina, vet ni att det blir en domens dag för eder, därför var rädd om de små. Låt dem ej frysa och svälta på grund av slarv från eder sida. Varför skulle de ej få det någorlunda bra? Tänk så, var rädd om dem; arbeta allt ni kan för dem att hålla svält och köld från dem. Och du, moder, slösa ej med din mans pengar. Vet, att de finnes tusen, som ville räcka dig sin hand i bön om bröd. Hjälp dem, om du kan.

Om jag vore domare för alla dessa, som i dag äro skuld till att de små frysa och svälta, nog vet jag, vad domen över dem skulle bli. Nu är det just genom eget självförvållat slarv jag vill tala, kom ihåg det.

Ja, jag kunde skriva mer, men jag skall snart återkomma, ty jag är rädd att just nu bli för ond på dessa individer, så jag låter min tanke bli för stark för trycksvärtan. Till slut hjärtlig hälsning till eder alla från

Stockholmska.

FRÅN KOJAN VID SKOGSTJARNET

När nordanvinden spelar i knuten av mitt tjäll,
en hälsning den mig bringar från nordens höga fjäll.
Där vilda renar beta vid midnattssolens brand,
där var mitt hem så ringa i höga nordanland.

Ser att "Bondjäntan" önskar en liten trevlig (fästmans?) diskussion om något alito ämne i "Ordet Fritt." Men hon skall akta sig för sådant. Det var en tid jag aldrig lät ett tillfälle gå mig förbi, när en diskussion yppade sig, men jag slutade upp därmed. Icke därför att jag tröttnade därpå, utan endast därför, att det var så sällan man träffade en person som ville diskutera. Skall nämna två exempel. På en plats i Hälsingland, där jag var en tid, brukade vi samlas om kvällarna på gästgivaregården, och där saknades ej diskussionämnen, men det blev sällan någon diskussion, i stället blev det trätomål, personliga anfall, och det var ej alldeles fritt utan att handgripliga överbevisningar anlitades, när ordförrådet tog slut. Bland andra stamgäster på "gästis" var en handlande i byn, som kom från södra Sverige, när stambanan byggdes genom Norrland. Han var en ganska dryg kaxe och tålde aldrig några motsägelser, och det fanns ej en dag som vi träffades, utan det blev munhuggning av, men aldrig diskussion. En kväll lät han oss förstå, att vi norrlänningar visste litet eller intet, gav oss ett råd att fara ned till mellersta Sverige, eller ännu bättre ned till södra Sverige, där vi kunde få lära oss både att veta hut och annat. Jag frågade honom, om han visste, var mellersta Sverige var. "Det vet varje skolpojke," fick jag till svar. "Det finns ingen skolpojke här, och jag skulle vilja veta det i kväll, och därför hoppas jag att ni är god och talar om det för mig." Han var hygglig nog och talade om för oss var södra, mellersta och norra Sverige var.

"Om jag skall blint trö den gamla svenska geografien kanske detta är rätt. Men centern av en ting kallar jag mitten, och allt som ligger i mittens närhet, kallar jag för det mellersta, och som provinsen Hälsingland ligger långt söder om Sveriges center, räknar jag mig för att just nu vara, om icke i södra Sverige, så åtminstone i mellersta Sverige."

Nu blev det diskussion av för en stund, men till sist talade han om för mig att en tiggarunge sådan som jog liknade han som en hund, och att en sådan skulle hålla "k—ten." Han själv stod på en sådan nivå, att han nästan skämdes att tala vid mig.

Andra exemplet hände i våras rätt här vid Clear Lake. Några storgulbar från Minnedosa voro en kväll och fiskade. Jag stod och såg på dem, ty det fanns ingen fisk att fånga, och på så sätt gjorde jag mig intet besvär med att titta efter någon. En av herrarne frågade mig, om jag hade fått något någon gång.

"Nej, jag har aldrig fått något och väntar mig ej heller att få något."

Han ville veta orsaken, ty där skulle finnas fisk, därför att regeringen hade utplanterat sådan i sjön varje vår de sista fyra åren. Jag svarar:

"Om regeringen utplanterar yngel i Clear Lake i hundra och åtta år och ej begagnar annan metod än den de nu begagna, kommer ingen av detas fisk att leva i Clear Lake."

Han frågade ej efter någon orsak eller förklaring, utan helt simpelt sade, att regeringen begriper bra mycket bättre vad de göra och vad de skola göra än vad du gör.

En annan av sällskapet, som hade mera intresse för fisket, kallade in mig på sitt kontor några dagar efteråt, när jag var till Minnedosa. Han ville veta orsaken, varför jag ej trodde att de utplanterade ynglen kunde leva, och sedan jag förklarat vad jag trodde var orsaken, ville han veta vad jag trodde var det bästa att göra. Jag talade om min idé, och efter en längre diskussion i frågan skildes vi åt som vänner. Han telegraferade till fiskerilinspektorn, och inom några dagar var en gubbe uppe med nät för att leta efter sina pickerels, men "i den natten fingo de intet." Han for hem och rapporterade att han ej fann vad han sökte. Regeringen var ej belåten därmed, och i höst sände de hit gubben igen, men med finare garn, ty de visste, att här skulle finnas fisk. Men när han gick, sade han, att jag hade rätt.

Jag kunde tala om hundrade, ja, tusende diskussionstillfällen, som hade varit till ömsesidig nytta, om de hade diskuterats, men i stället sticker den ene upp näsan och låter den andre veta att han är ej värd att diskutera med. Detta förhållande är ej bara där de båda parterna stå öga mot öga med varandra, utan samma princip begagnas i våra tidningsspalter. En skriver om en sak, strax är en annan färdig att skriva i de bitskaste ordalag han kan få sin penna att forma, men inte om ämnet, utan om den enskilde individens rang, yrke och karaktär. Sådant är ej diskussion, utan munhugg. Därför tror jag att det är litet lönande att få en diskussion i gång i "Ordet Fritt," men alla kunna vi skriva några rader om vad vi tänka i vissa saker, om vad vi göra och vad vi hava gjort och vad vi tänka göra, och om vad vi sett andra ha gjort, och för att få det riktigt pikant kunna vi ju då och då tala om vad vi tro andra ha i tankarna och sinnet. Jag tänkte tala om för "Bondjäntan" min sista skidlöpning, men jag ser jag har skrivit en hel del för mycket nu och vill till slut endast säga:

I djupa furuskogen invid en källas rand
jag än en koja minnes vid Järnsjöns vackra strand.
Där ibland syskons skara och i föräldrars sköt
min barndomstid så sorgelöst förflöt.

Alfred S.

Inflammerad strupe.

SÖK genast bot vid första tecken av heshet och inflammation—det är kanske en föregångare till strupinflammation, influensa eller andra strupsjukdomar.

Den kvickaste, säkraste och mildaste hjälpen är Peps. En Peps tablett smälter i munnen och avgiver medecinska ångor som inandas i de innersta delarna av strupen och bröstet.

Under sin kvicka direkta väg desinfekterar Peps fullständigt strupen och luftrörskanalerna, dödar alla giftiga bakterier och tager bort all heshet, inflammation och irritation.

Tag Peps när Ni misstänker Ni behöver den. En tablett av Peps i munnen renar luften. Ni utandas, och skyddas mot plötslig förkylning och smittofaran som finns å tåg eller spårvagnar, eller där en massa människor äro samlade.

Peps är också bra för envis hosta och förkylning, bronchitis, astma och andra bröstsjukdomar som angripa både gamla och unga.

Peps

Skaffa Eder en 25 cents ask av dessa brösthelande tabletter idag. Finnes ho salla druggister och handlande eller direkt från Peps Co. Dupont Str. Toronto.

Bakteridödande tabletter.

SANNING OCH FÖFNUFT

För någon tid sedan erbjöd jag mig att tala förnuft med några fritänkare — till ömsesidigt gagn för oss. Tvenne så kallade fritänkare ha sökt påvisa lönlösheten av ett dylikt företag. Det är icke de, som behöva lära förnuft; tvärtom ha de så mycket av den varan, att de mer än gärna vilja giva mig oköpes av sitt överflöd. Emellertid bevisa deras skrivelser, snart sagt i varje rad, att mitt förslag icke var så alldeles opåkallat. Behöver jag lära förnuft, vilket jag icke förnekar, så behöva de det icke mindre. Deras skrivelser giva till och med det intrycket, att de behöva lära att läsa rent innantill. Jag har redan anmärkt som ett fel hos dem, att de icke lärt sig att lyssna eller giva akt på vad en motståndare säger, vilket är det allra första villkoret för att åstadkomma en förnuftig diskussion. Häraf kommer det sig, att de hugga så mycket i vädret, besvara "god dag" med "yxskaft" och läsa in i mina skrivelser det som icke står någonstans utom i deras oklara hjärna. Jag har redan gjort uppmärksam på ett felcitat av hr Axelsson. Att citera mina ord så vårdslöst som han gör kan jag blott anse som en personlig förolämpning.

I motsats till mina motståndare, som vanärat fritänkeriets ädla namn, och trots alla deras påståenden, är jag en fritänkare i ordets rätta mening. "Att tänka fritt är stort, att tänka rätt är större," men ingen kan tänka rätt, som icke lärt sig att tänka fritt. Jag plägade hygga mig till Martin Luther såsom min store bror och en av de största fritänkare, som någonsin levat. Hör hans ord (Jag beklagar, att jag icke har citatet i dess helhet tillhands): "Jag tror, att jag är en teolog, och att jag lever i sanningens rike; därför vill jag vara fri och icke underkasta mig vare sig påve eller kejsare eller kyrkomötes- eller universitetsbeslut, utan i allting tänka fritt —". Nu erkänner jag icke ens hans auktoritet. Jag behöver den icke. Jag har tillgång till samma sanningskälla som han, samma nådegåvor som han, samma gudomliga visdom och kraft som han, samme ande som han, vilken dock är och förblir otillgänglig och outforskelig för fritänkare av det slag, som jag haft att göra med.

Vi stå i vår diskussion framför ett viktigt spörsmål: Vad är sanningen och var har hon hemma? Jag tillåt mig att fråga: "Huru är det, har icke sanningen sitt säte i förnuftet?" Det var en hastig tanke. Då jag icke är filosofiskt utbildad, kan det ju lätt hända, att jag nyttjar ofilosofiska taleätt. I stället för säte skulle jag nu vilja säga tillvaro. Sanningen har ingenstädes någon tillvaro utom i förnuftet. De äro samböriga och oskiljaktiga. Sanning är förnuftets innehåll. Förnuft än dels den formella, förarbetade sanningen, dels den sanningen uppfattande och förarbetande förmögenheten.

Förnuftet, säger herr Axelsson, har sitt säte i människans hjärna. Enligt materialistisk åskådning, vilken jag förstår att hr A. hyllar, är förnuftet en avsöndring från hjärnan — en åskådning så naiv, att djupt tänkande människor i alla tider avskedat den med en axelryckning. De veta visserligen lika litet som materialisterna vad förnuftet är, vetenskapligt bestämt, men samma känsla, som förbjuder dem att tro, att månen består av blöt ost, förbjuder dem också att tro, att förnuftet är en körtelavsöndring. Närmare sanningen kommer man, om man säger, att förnuftet är en sida av tillvaron, lika oskiljaktig från all tillvaro som längd, höjd, bredd och djup från materien. Icke blott det: förnuftet är den allra första betingelsen för all tillvaro. Denna sats kan icke bevisas. Den är ett axiom. En tillvaro utan förnuft är förnuftsvidrig, otänkbar och omöjlig. Det finns icke en atom i världsalitet, som icke är förnuftigt danad, anlagd och styrd. Kunde man tränga till materiens kärna, skulle man finna icke molekyler, atomer och elektroner, utan det oavlåtligt födande, frambringande och skapande förnuftet. Det lär oss redan vetenskapen i förening med vår medfödda känsla och omdömesförmåga. Vetenskapsmännen ha såsom det innersta i all materie funnit kraft, en kraft, som i sig själv, utan all materie, är tillräcklig att framställa allt skapat. Denna kraft har mäktat frambringa människohjärnan, en apparat, som har förmågan att alstra tankar, föreställningar, begrepp och förnuft, men själv har denna kraft intet med tankar, föreställningar, begrepp eller förnuft att göra — bah!

Är förnuftet ett alster av människohjärnan, så är naturligtvis sanningen det också. Icke underligt, att sanningen förefaller hr A. föränderlig. Vad som är sanning i dag kan vara lögn i morgon, och tvärtom. Men så ha vi ju också den fördelen, att vi icke behöva bekymra oss om några rättsbegrepp. Vad som är orätt i dag kan vara rätt i morgon och blir det, så snart jag beslutar, att det skall så vara. "There's method in this madness"! I say there's business in it! There's a nigger in the wood-pile!

Alltså har hr A. sig själv till trots gjort sanningen till en trosbild, ja, till en drömbild, en dunst, en ånga. Vi nödgas tro, vare sig vi vilja eller icke. Vi leva mellan tvenne evigheter. Åt vilket håll vi än vända oss, ligger oändligheten framför oss. Vi veta ytterst litet ens om vår närmaste omgivning. Allt vad vi veta har form av auktoritetstro. Våra sinnen ha sagt oss allt vad vi veta. Vi antaga deras auktoritet. De kunna bedraga oss, vi kunna icke bevisa, att de säga oss sanningen, men vi tro det. Stor orsak ha vi minsann att yvas över vårt vetande och göra narr av dem som tro! När vi tänka på möjligheterna i det okändas värld, ha vi snarare anledning att tro allt, som icke bevisligen är falskt, än att tro endast det som är bevisligen sannt. Sanningen är för oss endast och allenast en trosbild.

Men vilken tjänst förrättar då hjärnan? Hjärnan är det organ, varigenom förnuftet, och därmed sanningen (eller också lögnen) banar sig väg först till vårt fysiska, därefter till vårt andliga medvetande. Hon kan också tjäna till att ur vår andes djup bringa sanningen till vårt yttre medvetande. Det inre medvetandet är hos de flesta människor utslocknat, eller överröstas det av tidens larm.

Jag sade, att ingen människa har sett sanningen; ingen människa kan säga, huru sanningen ser ut. Vi veta hämligen ingenting om tingens väsen. Vi ha blott trosbilder. Det samma gäller om Gud såsom det högsta goda. En flicka vet icke, vad hon äter, när hon äter glace, en fyllhund vet icke, vad han dricker, när han dricker brännvin, en drunknande vet icke, vad han står på, när han känner någonting fast under sina fötter, men flickan tror, att hon äter "ice cream," fyllhunden tror, att han dricker brännvin, den drunknande tror, att han är räddad, och den som känner Guds kärlek utgjuten i sitt hjärta genom den helige Ande, vet, att hans själ är frälst, och han vet det så mycket säkrare, emedan han icke kan förklara, huru det hänger ihop. Det är den mest typiska trosbild av dem alla.

Huru kan man sätta stöttor under sanningen? Det kan ske på så många sätt, och det kan rättfärdigas på så många sätt, att det är nästan överflödigt att orda därom. Här är en fritänkare, som är ivrigt upptagen med sitt mullvadsarbete för att störta den kristna sanningen. Hans arbetsamhet och flit äro värdiga en bättre sak. Det är rent märkvärdigt, hur mycken jord och bråte han skaffar undan. Åskådarne känna sig ovillkorligen intagna av beundran. Jag säger till honom: "Du arbetar förgäves; kom med mig, så skall jag visa dig, huru starkt detta sanningstempel är byggt!" "Nej, tack," svarar han, och så, försätter han sitt mullvadsarbete, sig själv och andra till skada och fördärv. Men antag, att jag, medan han sover, är god att sätta upp en duktig pelare och sätta den så fast, att han med all sin möda icke kan vräka omkull honom. Pelaren gör måhända ingen verklig stödjetjänst; sanningen står nog utan den, men den tjänar dock till att övertyga grävaren och åskådarna om det fruktlösa i mullvadsarbetet— kan jag icke med skäl sägas hava gjort mänskligheten en tjänst genom att sätta en stötta under sanningen?

I mitt försvar av kristendomen utgår jag gärna från det antagandet, att bibeln, historiskt sett, är en dikt, en samling myter. Detta antagande skulle, ifall det vore bevisligt, varken försvaga kristendomens sak eller styrka motståndarnes sak. Denna upptäckt har jag gjort, tack vare mina trosbröders barmhärtighet och omtanke i att avstänga och instänga mig och lämna mig satan och mina egna tankar i våld. Så vitt jag vet, är jag den förste, som har gjort det påståendet. Kristendomen kommer till oss, liksom svävande i luften. Den är grundad på synbarligen osanna och obevisbara påståenden. Den trotsar öppet och oblygt det mänskliga förnuftet och visar likväl, att den icke är oförnuftig. Tag berättelsen om Kristi uppståndelse, på vilken hela kristendomen vilar. En saga! Ett vackert påhitt! säger förnuftet. Och det rycker på axlarna. Så gjorde det dagen efter, och så gör det än. Och var äro bevisen? Kanske de lärda ha bevis, men vi okunnige stackare, vem skall ge oss ett bevis, som en gång gör slut på alla funderingar och tvivel? Är kristendomen ämnad för de lärde? Och barnen och idioterna se'n? Var ha de sina bevis? Är icke kristendomen ämnad för barn och idioter? Då är bibeln en samling av lögner, en hop nonsens! Ah, du sade ett ord, du Axelsson! "I skolen förstå sanningen, och sanningen skall göra eder fria!" Jag tyckte jag hörde en papegoja tala! Om innehållet i dessa ord vet Axelsson just lika mycket som en papegoja. Där ha vi beviset! Sanningen skall göra eder fria! Sanningen skall öppna edra ögon! Sanningen skall föda eder på nytt till sanningsmänniskor! Sanningen skall göra den ogudaktige rättfärdig, den liderlige kysk, den försupne drinkaren till ett helgon! "Det ha vi sett bevis på," intygar en skara av vittnen. "Håll, håll!" ropar en "fritänkare," i det han med möda rätar på sin av tunga fjättrar nedböjda gestalt och höjer en panna, på vilken sjuttio laster satt sitt insegel, "det var icke sanningen, som gjorde det, det var lögnen!" Är det sannt? I Guds namn då, hit med lögnen! Världen har gått på huvudet länge nog! Kan lögnen hjälpa henne på fötterna, så vore väl den en dåre, som knusslar om ett namn! För resten har sanningen bevisat sig som sanning genom sin sannfärdighet. "Sanningen är självbevislig," säger A. Det är just det jag sökt plugga i folk. "Sanningen är grundad på erfarenhet." Icke sanningen, men vår kunskap om sanningen.

Jag är icke på långt när vid slutet än, men för utrymmets skull måste jag hålla inne.

J. B. Linderholm.

HAN HADE EN FÖRUT.

Fru (som tänker bada): "Tänk om necken tar mig."

Herrn: "Var inte rädd du, han har en harpa förut."

BLANDADE KANSLOR.

Professorn: — Mina herrar, jag kan ej giva bättre definition av "blandade känslor" än att giva ett exempel.

— Brevbäraren kommer med det efterlängtade månadsreket och knackar på dörren i samma ögonblick som eder skräddare.

TILL SALU.
SÅG och MASKINBOD
fullt utrustad med tillbehör.
A. R. Williams Machinery Company of Winnipeg, Ltd.
764 Main St. Winnipeg.

En ettåring.

J. A. Hägglund.

Vår aktade redaktör J. A. Hägglund har nu i ett års tid innehaft den krävande befattningen som Svenska Canada Tidningens redaktör. En av tidningens medarbetare Redaktör Yngve Wilhelmsson har med anledning därav tillsänt honom följande hyllning i vilken alla tidningens kvinnliga och manliga medarbetare på det hjärtligaste instämma.

* * *

Herr Redaktör J. A. Hägglund,
Svenska Canada Tidningen,
Winnipeg, Man.

Ärade Hedersbroder!

Med anledning av att Du, Hedersbroder, den 1 november 1926 exakt 1 år innehaft den krävande befattningen såsom redaktör för Svenska Canada Tidningen har jag härmed nöjet på årsdagen uppriktigt komplimentera Dig för det av Dig under nämnda tid utförda goda och självuppoffrande arbetet, vilket otvivelaktigt redan resulterat i S. C. T:s bringande upp i väsentlig högre standard än förut var fallet.

Med tillönskan om ytterligare lycka för Dig samt med förhoppning om fortsatt samarbete oss emellan tecknar jag med broderliga hälsningar

Yngve Wilhelmson.

Sabbatstankar.

Under denna rubrik kommer Svenska Canada Tidningen att varje vecka införa en kortare söndagsbetraktelse, och redaktionen vill härmed upmana våra ärade pastorer att medarbeta under denna rubrik.

GUDS FÖRUNDERLIGA RÅD.

Du gode och trogne tjänare. När du var sätt över det, som ringa är, var du trogen; jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje. Matt. 25: 21.

Med denna hälsning skall den Evige en gång hälsa den som här varit trogen i sin gärning och väl ockrat med sina pund, säger Jesus. Annars skulle vi väl ej kunnat tro något sådant.

Dock, vi ha väl alla på vårt livs väg mött några, som den hälsningen kunde passa för. Människor, som Gud haft mycken glädje av och som befordrat hans rikes sak i världen, människor med det rätta tjänaresinnet. De syntes ej mycket i världen, de fleata sågo förbi dem. Men den som hade blick för eviga värden, den ansåg åtmistone, vad de betydde. Och framför allt, när de voro borta, när evighetens ljus fallit över deras liv då blev det så förunderligt klart, vilka närliga Gudstjänare de varit. Och visst voro de värda att som goda och trogna tjänare få ingå i sin herres glädje.

Men hurudana äro väl vi? Är ej bristande trohet en daglig företeelse i vårt liv? Och försummelserna i tjänsten äro otaliga. Även i våra bästa stunder och våra bästa gärningar har det insmugit sig något av egenkärlek och självviskhet. Nog våga vi väl hoppas att vi skola få vara med en gång i Guds eviga glädje. Men som goda och trogna tjänare? Ack, det synes så alldeles omöjligt. Snarare kunna vi väl tänka, att Gud skall säga till oss: Du onde och late tjänare, du har gjort mig många bekymmer, och föga gagn har jag haft av dig. Skulle det gå dig efter förtjänst, skulle du som en oduglig tjänare kastas i mörkret utanför. Men gå dock in i din Herres glädje. — Ja, ty Guds nåd är förunderligt stor. Han lönar mer än kungligt den som var intet värd.

Det är underligt, att även kristna människor kunna knorra mot Gud, liksom om de ej fått lön nog för sina tjänster. De kunna ej förstå honom näär han sänder dem motgångar och sorger. Är ej i stället Guds nåd det förunderligaste av allt? Hur tungt jag än må ha det, har jag det dock tusen gånger bättre än jag förtjänat.

Och det förunderligaste av allt är, vad Jesus i det anförde ordet säger: att den, som intet gott gjort men oändligt mycket ont, dock skall mötas av den hälsningen en gång: "Du gode och trogne tjänare, gå in i din herres glädje."

Sådan är Guds förunderliga nåd.

G. Bokander.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Nunna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som komma gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oförträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongressakterne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

CHIROPRAKTIK
botar nästan alla sjukdomar.
PRÖVA DET.
Dr. G. BACH, D. C.,
Skriv till mig på svenska eller engelska, om Ni har tillfälle, och jag skall tala om vad jag kan göra för Eder.
Telefon 331, CAMROSE, ALTA.

W. FINKEL
Expert urmakare och juvelerare
242 Logan Ave., Winnipeg.

25 års erfarenhet. Allt arbete garanterat. Speciell uppmärksamhet för gamla lands klockor. Order från landsorten ges prompt uppmärksamhet.
GÖR ETT FÖRSÖK!

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser
GRAVSTENAR
Tel.: 86 607
Bardal Blk 843 Sherbrooke St
Orderföreståndare
P. S. BARDAL

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postordera.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ
ger GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.
Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av
Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

Skandinaver Önskas
Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co., C. P. R. och H. B.-land. 8 till 35 års avbetalningsvillkor. $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största skandinaviska settlement i Canada.
LEONARD WREEDE
Box 51, Wadena, Sask.

Dr. F. A. NORDBYE
Skandinavisk läkare
Specialiserar i kirurgi.
Stort förstaklassigt sjukhus.
CAMROSE, ALTA.

KOL OCH VED.
Den gamla och välrenommerade firman.
J. G. HARGRAVE & Co Ltd.
Telefon 25 385 334 Main Street
Levererar prompt och tillförlitligt.

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 86 667